

2002 έτος Απόδημης Ελληνίδας Αμάραντος Wernau

Wernau-Esslingen
Γράφει ο
ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΕΛΟΓΛΟΥ

Τιμή στην Ελληνίδα γυναίκα, μάνα και αδελφή χαρίζει με υπερηφάνεια ο σύλλογος Ποντίων Wernau "Αμάραντος" με μια γιορτή που μαγνητίζει και εκφράζει τον θαυμασμό μικρών και μεγάλων. Στην αίθουσα εκδηλώσεων του πνευματικού κέντρου της Ορθόδοξης Ενορίας Esslingen ο σύλλογος του Wernau διοργάνωσε μια εκπληκτική γιορτή αφιερωμένη στην γυναίκα τόσο για την παγκόσμια ημέρα της γυναίκας που γιορτάστηκε όσο και για το έτος 2002 που είναι αφιερωμένο στην απόδημη ελληνίδα.

Ο πρόεδρος του συλλόγου κ. Γεώργιος Σαμψωνίδης αφού καλωσόρισε το κοινό τόνισε μεταξύ των άλλων ότι στην πορεία του ανθρώπου, η παρουσία της συνταξιδιώτισσας γυναίκας ήταν και είναι ιδιαίτερα έντονη. Γυναίκα, μάνα, αδελφή, εργαζόμενη, κάθε λέξη είναι φτωχή και κάθε φωνή είναι ψίθυρος απαλός που μόλις χαϊδεύει τις γρανιτώδεις ψυχές των γυναικών εκείνων που πότισαν

με το αίμα τους το δρόμο του ξεριζωμού, της προσφυγιάς, το δρόμο της βιοπάλης για το μεροκάματο, τον δρόμο των διαδηλώσεων κατά του πολέμου για την ειρήνη την ελευθερία και την ισότητα των δυο φύλων.

Η κ. Ελένη Σιδηροπούλου με υπερβολική αγάπη και αδυναμία στην ανθρώπινη ύπαρξη είπε ότι σήμερα η γυναίκα μαζί με τον άνδρα, έχει να παλέψει κατά της φτώχειας, της προσφυγιάς, της παραπληροφόρησης, της καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της βίας που είναι τα "άνθη του κακού" και που συνθέτουν το παζλ των παραβιάσεων σε πάρα πολλά κράτη, σε τούτο τον πλανήτη που ονομάζει Γη. Στο όνομα της παγκοσμιοποίησης στην εποχή της πολυσυζητημένης νέας τάξης των πραγμάτων όπου τα όρια, της τραγωδίας και της φάρσας είναι αδύνατο πλέον να διακριθούν. Στην συνέχεια η κ. Σιδηροπούλου με στοιχεία της Unicef αναφέρθηκε σε θέματα που προκάλεσαν λύπη και συγκίνηση στο κοινό.

Η γραμματέας του συλλόγου διδα Τασούλα Κυριαζίδου, είπε ότι η γιορτή α-

φιερώνεται ως ένα μικρό ευχαριστώ στο ανεξόφλητο χρέος όλων μας στην προσφορά της γυναίκας χωρίς απαιτήσεις.

Στην ζωοποιό φλόγα και στην ζεστασιά της γυναίκας-μάνας.

Στην πύρινη φλόγα της θέλησης της όταν διεκδικεί τα δικαιώματά της ως εργαζόμενη. Το διοικητικό συμβούλιο που οργάνωσε κατά το παρελθόν πολλές εκδηλώσεις για τα ήθη και έθιμα, την πολιτιστική μας κληρονομιά και τον παράγοντα άνθρωπο, δεν περιορίζεται σε στεγανά αλλά διευρύνει τις προσπάθειές του για να πληροφορήσει, να ευχαριστήσει και να ψυχαγωγήσει τον Έλληνα.

Έτσι με την ευκαιρία αυτής της τόσο αξιόλογης διοργάνωσης παρουσίασε με μια δική του θεατρική ομάδα το έργο "Η Μαρούσια στην κοινότητα". Ο κ. Γ. Σαμψωνίδης αναφερόμενος για το θέατρο τόνισε "Η κύρια συζήτηση στα παρακάθια και στα καφενεία ήταν εάν ο κάθε χωρικός έλεγε την γνώμη του. Άλλοι υποστήριζαν με θέρμη να δοθεί αυτό το δικαίωμα στη γυναίκα και άλλοι αντιδρούσαν, λέγοντας ότι οι γυναίκες

δεν ξέρουν από πολιτική. Ο Γιάννης Μυλωνίδης ένας προκομμένος και εργατικός αγρότης δεν συμμετείχε σε αυτές τις συζητήσεις γιατί δεν τον ενδιέφερε το θέμα. Η γυναίκα του όμως η Μαρούσια η οποία αγωνιζόταν για τα δικαιώματά της μόλις άκουσε ότι το δικαίωμα ψήφου χάριξε πολύ γιατί δικαιώθηκε ο αγώνας της και το όνειρό της γινόταν πλέον πραγματικότητα.

Έτσι λοιπόν έδωσε υποψηφιότητα και εκλέχτηκε στο κοινοτικό συμβούλιο. Ο Γιάννης Μυλωνίδης ο σύζυγος της Μαρούσιας, μόλις έμαθε ότι η γυναίκα του εκλέχτηκε στο συμβούλιο της κοινότητας έκανε τρεις φορές το σταυρό του και τρεις φορές έβρισε...".

Η συνέχεια παρουσιάστηκε από την θεατρική ομάδα που την αποτελούσαν οι Κυριάκος Τσακινίδης, Ελένη Σιδηροπούλου, Παρθένια Κυριακίδου, Χρήστος Σαμψωνίδης και Βαρβάρα Κυριακίδου.

Μετά την θεατρική παράσταση ακολούθησε πλούσιο ψυχαγωγικό πρόγραμμα με μουσική, τραγούδια και χορούς του Πόντου.